

931/2021

31-05-2021

obligatia de a face

Tribunalul TULCEA

Cod ECLI ECLI:RO:TBTUL:2021:001._____

Dosar nr. _____

R O M Â N I A

TRIBUNALUL TULCEA

SECȚIA CIVILĂ DE C _____ ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Operator de date cu caracter personal nr.4228_____

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 931/2021

Ședința publică din data de 31 Mai 2021

Completul compus din:

Președinte D _____ N _____ -G _____

Grefier N _____ G _____

Pe rol judecarea cauzei contencios administrativ și fiscal privind pe reclamanta A_ A _____ A_, cu sediul în _____, în contradictoriu cu pârâta B _____ B _____ B _____ B_ B _____ B _____ B _____, cu sediul în _____, _____ ca obiect obligația de a face.

Având nevoie de timp pentru studiul actelor și lucrărilor dosarului instanța a amânat pronunțarea la data de 31 mai 2021.

TRIBUNALUL,

Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Tulcea la data de 24.06.2020 sub nr. _____ reclamanta A_ A _____ A_ a formulat acțiune în contradictoriu cu pârâta B _____ B _____ B _____ B_ B _____ B _____ B _____, a solicitat obligarea pârâtei de a transmite documentația și decontul Nr. _____/10.07.2019 pentru stabilirea și plata despăgubirilor ce se cuvin proprietarilor de animale tăiate, ucise sau altfel afectate, cu suma de 874.869,10 lei aprobat, către DIRECȚIA ECONOMICĂ ȘI FINANCIAR CONTABILĂ DIN C _____ AUTORITĂȚII NAȚIONALE SANITARE VETERINARE și pentru SIGURANȚA ALIMENTELOR, obligație reglementată de art. 11 din H.G. Nr. 1214 din 2009 și art. 3 din ANEXA Nr. 2 - NORME METODOLOGICE de aplicare H.G. Nr. 1214/2009 și cheltuieli de judecată ocazionate cu prezentul proces.

În motivarea în fapt, a acțiunii, reclamanta a arătat, în esență, că pârâta, prin Adresa nr. ____/03.07.2018, a transmis o copie a Buletinului de Analiză nr. ____ din 28.06.2018, emis de Institutul de Diagnostic și Sănătate Animală București (I.D.S.A.) prin care se confirmă identificarea genomului peștei porcine africane prin Real Time PCR și detecția antigenelor virusului, deci existența Peștei Porcine Africane în fermele deținute de reclamantă, iar prin Adresa Nr. ____/02.07.2018 a comunicat faptul că, urmare a confirmării virusului Peștei Porcine Africane se impune acțiunea de ASOMARE a întregului efectiv de animale (porci) proprietatea reclamantei.

Reclamanta a mai aratat că prin decizia nr. 3073/02.07.2018 și decizia nr. 3198/03.07.2018, Consiliul Local de Combatere a Bolilor din județul Tulcea a dispus uciderea imediată a porcilor din cele două exploatații și distrugerea produselor și subproduselor, a furajelor, medicamentelor și carcaselor, urmând a fi despăgubiți la prețul pieții. Prin aplicarea programului de lichidare a Peștei Porcine Africane au fost ucise 48.034 capete, au fost concediați peste 143 salariați, iar valoarea totală a pagubelor a fost de peste 29.600.000 lei.

În drept au fost invocate prevederile art. 1165, 1528, Cod Civil, H.G. 1214/2009, O.G. 42/2004, iar în susținerea acțiunii au fost depuse la dosar înscrisuri.

La termenul de judecată din 27.01.2021, instanța a invocat din oficiu excepția necompetenței materiale a Judecătoriei Tulcea.

Prin sentința civilă nr.247/10.02.2021 Judecătoria Tulcea, a admis excepția necompetenței materiale invocată din oficiu, și a declinat competența de soluționare în favoarea Tribunalului Tulcea Secția Civilă, de C _____ Administrativ și Fiscal.

La data de 08 martie 2021 cauza s-a înregistrat pe rolul Tribunalului Tulcea sub același număr de dosar.

Examinând cererea, în raport de probatoriul administrat, instanța o va respinge ca nefondată, pentru considerentele ce succed:

În fapt, litigiul a ridicat problema obligării pârâtei D.S.V.S.A. Tulcea de transmite un decont nr. ____/10.07.2019 la Autoritatea Națională Sanitar Veterinară și pentru Siguranța Alimentelor (A.N.S.V.S.A.), cu privire la plata unor despăgubiri solicitate de operatorul economic reclamanta _____, cu prilejul luării unor măsuri de lichidare a unui focar de pestă porcină, în perioada iulie-august și parțial septembrie 2018, la fermele deținute de reclamantă, obiectul despăgubirilor puse în discuție nefiind valoarea animalelor sacrificate sau a altor produse de origine animală neutralizate (ce au constituit obiectul unui alt dosar de daună, PPA1, în valoare de 5.344.339,62 lei, necontestat - fila 153, 156), ci cheltuieli cu (în ordinea descrescătoare a sumelor cerute):

- salarii ale angajaților reclamantei în perioada iulie - septembrie 2018: 420.019 lei,

- transportul suinelor pentru sacrificare și îngropare: total 195.550,55 lei (din care lucrări prestate de reclamantă doar 121.205,55 lei, iar diferența lucrări ale _____, _____),

- materiale de intervenție la neutralizare (butelii gaz, capse asomator, furtun, uleiuri motor, vaselină, coliere, lemne de foc, plasă, nisip s.a.) și echipamente de protecție (mască, ochelari, botoșei, combinezoane, mănuși s.a.): 148.253,36 lei

- materiale pentru dezinfectie (substanțe chimice, furtun, antigel, motorină, benzină șa): 96.967 lei

- prestări servicii de către terți la uciderea animalelor - 14.079,16 lei.

În esență, problema dedusă judecății vizează palierul legal al discuției, respectiv dacă există sau nu vreo normă juridică ce ar putea valida înaintarea respectivului decont și plata unor despăgubiri pentru cheltuielile mai sus enumerate, situația de fapt, respectiv existența și necesitatea acestora, detaliate în Proces-verbal (fila 14-22), nefiind, în principiu, contestată.

În acest context, se impune a se analiza, prioritar, dacă au sau nu aplicabilitate prevederile art.2,3 Regulamentul (CE) nr.349/2005 de stabilire a normelor privind finanțarea comunitară a intervențiilor de urgență și a combaterii anumitor boli ale animalelor menționate în Decizia 90/424/CEE a Consiliului, coroborate cu art.8 din Regulamentul (UE) nr.652/2014.

Răspunsul nu poate fi decât pozitiv: dispozițiile citate din dreptul european au efect direct în raportul juridic între particular și stat, chiar dacă dreptul național nu sprijină suportarea de către stat a cheltuielilor cerute în litigiu, ba chiar stipulează expres că acestea sunt suportate de către operatorul economic, după cum se va arăta.

În drept, Regulamentul european beneficiază, în regula generală, de efectul direct complet (Hotărârea CJUE Politi, C-43/1971, CLI:EU:C:1971:122), în concret putând fi necesar a se examina și dacă dispozițiile normative puse efectiv în discuție sunt precise, clare, necondiționate și necesită sau nu măsuri complementare, cu caracter național sau european, conform regulilor recunoscute

în jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (Hotărârea CJUE V__ Gend and Loos, C-26/62, ECLI:EU:C:1963:1, sublinierea noastră).

Or, conform art.8 alin.1 din Regulamentul (UE) nr.652/2014 actul normativ avocat, "următoarele costuri suportate de statele membre în cadrul punerii în aplicare a măsurilor menționate la articolul 6 alineatul (1) pot fi eligibile pentru finanțare: a) costurile de despăgubire a proprietarilor pentru valoarea animalelor lor sacrificate sau abatorizate, în limita valorii de piață a acestor animale în cazul în care nu ar fi fost afectate de boală; (b) costurile de sacrificare sau abatorizare a animalelor și costurile de transport aferente; (c) costurile de despăgubire a proprietarilor pentru valoarea produselor de origine animală distruse, în limita valorii de piață a respectivelor produse imediat înainte ca o suspiciune privind boala să apară sau să fie confirmată; (d) costurile de curățare, dezinsecție și dezinfecție a exploatațiilor și a echipamentelor, pe baza epidemiologiei și a caracteristicilor agentului patogen; (e) costurile asociate cu transportul și distrugerea furajelor contaminate și, în cazul în care nu pot fi dezinfectate, a echipamentelor contaminate; (f) costurile de achiziționare, stocare, administrare sau distribuire de vaccinuri și momeli, precum și costurile de inoculare, în cazul în care Comisia decide sau autorizează aceste acțiuni; (g) costurile de transport și de eliminare a carcaselor; (h) în cazuri excepționale și justificate în mod corespunzător, alte costuri esențiale pentru eradicarea bolii, astfel cum se prevede în decizia de finanțare menționată la articolul 36 alineatul (4) din prezentul regulament." (sublinierile noastre).

Pe de o parte, se observă cu ușurință că norma juridică precitată se aplică condiționat de plata efectivă a respectivelor costuri, însă această cerință nu a fost contestată în fapt, fiind considerată ca îndeplinită și justificată prin decontul și Procesul-verbal semnat de membrii Comisiei de evaluare, după cum se va arăta în cele ce urmează (fila 22 verso).

Pe de altă parte, pentru a răspunde la întrebarea dacă sintagma din art.8 de mai sus "costuri suportate de statele membre" include plățile suportate de proprietarii

animalelor din statele membre (asimilați statului), se impune a se stabili dacă normele europene instituie un drept în beneficiul respectivilor proprietari (efectul vertical direct), după cum s-a arătat în testul V__ Gend and Loos, urmând a se verifica dacă art.8 din Regulamentul (UE) nr.652/2014 necesita sau nu măsuri complementare, cu caracter național.

Răspunsul nu poate fi decât afirmativ, întrucât există un alt act normativ de drept european, Regulamentul (CE) nr. 349/2005 al Comisiei din 28 februarie 2005 de stabilire a normelor privind finanțarea comunitară a intervențiilor de urgență și a combaterii anumitor boli ale animalelor menționate în Decizia 90/424/CEE a Consiliului, care, în esență, la art.7 alin.3 lit.(e) instituie în sarcina Statului român următoarea obligație pozitivă:

"Statele membre adoptă, în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative naționale, măsurile necesare pentru:

(e) a organiza în prealabil condițiile de mobilizare și de achiziție publică a serviciilor și a materialelor eligibile, esențiale pentru gestionarea unei crize, privind în special sacrificarea animalelor, transportul, distrugerea carcaselor, ouălor și produselor, curățarea și dezinfectia, în scopul unei bune gestiuni financiare a propriilor lor cheltuieli" (sublinierile noastre).

Prin urmare, statului îi revine obligația de legifera și de a efectua achiziția publică a tuturor serviciilor și materialelor ce constituie obiectul prezentului litigiu, enumerate expres în Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 349/2005, respectiv:

"1. Cheltuieli legate de sacrificarea obligatorie a animalelor:

(a) salariul și remunerarea personalului special angajat pentru sacrificare;

(b) consumabilele și echipamentul specific utilizate pentru sacrificare;

(c) cumpărarea unor servicii sau închirierea de material pentru transportul animalelor către locul de sacrificare.

2. Cheltuieli legate de distrugerea carcaselor și/sau a ouălor:

(a) ecarisaj: cumpărarea unor servicii sau închirierea de material pentru transportul carcaselor și/sau al ouălor către centrul de ecarisaj, tratarea carcaselor și/sau a ouălor în centrul de ecarisaj, consumabilele și echipamentul specific utilizate pentru distrugerea ouălor, precum și distrugerea făinii;

(b) îngropare: personalul special angajat, cumpărarea unor servicii sau închirierea de material pentru transportul și îngroparea carcaselor și/sau al ouălor, și produsele utilizate pentru dezinsecția exploatației;

(c) incinerare, eventual la fața locului: personalul special angajat, combustibilii sau alte materiale utilizate, cumpărarea unor servicii sau închirierea de material pentru transportul carcaselor și/sau al ouălor și produsele utilizate pentru dezinsecția exploatației.

3. Cheltuieli legate de curățarea (1), dezinsecția (1) și dezinsecția exploatațiilor:

(a) produsele utilizate pentru curățare, dezinsecție și dezinsecție;

(b) salariul și remunerarea personalului special angajat.

4. Cheltuieli legate de distrugerea alimentelor pentru animale contaminate (1) și/sau a laptelui (1):

(a) despăgubirea la prețul de achiziție a alimentelor pentru animale și/sau a laptelui;

(b) cumpărarea unor servicii sau închirierea de material pentru transportul și distrugerea alimentelor pentru animale și/sau a laptelui.

5. Cheltuieli legate de despăgubirea pentru distrugerea echipamentului contaminat la valoarea de piață (1)."

În concret, Statul român nu a adoptat acele acte normative și administrative necesare pentru a se efectua o achiziție publică, deși îi revenea obligația pozitivă, mai sus arătată, impusă de supremația dreptului european.

Or, ca efect corelativ al obligației pozitive nerespectate, se manifestă, prin efect vertical direct, dreptul reclamantei de a solicita despăgubiri, în baza textului citat.

În alte cuvinte, exista obligația statelor membre de a suporta costurile enumerate, iar scopul și conținutul art.8 din Regulamentul (UE) nr.652/2014, coroborate cu dispozițiile mai sus citate din Regulamentul (CE) nr. 349/2005 a fost acela de a constitui drepturi în patrimoniul proprietarilor de animale afectați de sacrificarea obligatorie a acestora.

În mod similar, art.3 lit.(b) și (c) din Regulamentul (CE) nr. 349/2005 al Comisiei din 28 februarie 2005 de stabilire a normelor privind finanțarea comunitară a intervențiilor de urgență și a combaterii anumitor boli ale animalelor menționate în Decizia 90/424/CEE a Consiliului prevede că se acordă asistența financiară din partea Comunității în beneficiul statelor membre pentru cheltuielile operaționale "legate de măsurile de sacrificare și de distrugere obligatorii ale animalelor și ale produselor contaminate, de curățarea și dezinfectia spațiilor și de curățarea și dezinfectia sau distrugerea, după caz, a echipamentelor contaminate", plătite, necesare și rezonabile, definite conform art.2 lit. (c) și (d) din același act normativ ca fiind cheltuielile suportate pentru cumpărarea echipamentului sau a unor servicii la prețuri nedisproporționate în raport cu prețurile de piață.

Or, toate condițiile de mai sus sunt îndeplinite în speță, iar normele juridice mai sus citate au aplicabilitate și efect direct în raportul juridic dedus judecării, prioritar față de dreptul național (art.148 alin.2 Constituția României).

În acest context, aplicarea directă a dreptului comunitar în raportul juridic material dedus judecării se impune întrucât Statul român, prin instituțiile și autoritățile sale, nu a adoptat vreo normă juridică de suportare a cheltuielilor de intervenție și transport enumerate mai sus, deși îi revenea această obligație, conform art.7 alin.3 lit.(e) din Regulamentul (CE) nr. 349/2005.

Din contră, în planului dreptului național substanțial, regula este că "despăgubirile se acordă pentru animalele tăiate, ucise sau altfel afectate" (art.5 alin.2 din H.G. nr.1214/2009 privind metodologia pentru stabilirea și plata despăgubirilor ce se cuvin proprietarilor de animale tăiate, ucise sau altfel afectate în vederea lichidării rapide a focarelor de boli transmisibile ale animalelor), excepția fiind "pagubele colaterale", la care proprietarii de animale au dreptul în temeiul art.4 alin.3 din același act normativ, ce definește această noțiune ca "materialul germinativ de origine animală, orice produs de origine animală care provine de la animale

suspicionate de boală, bolnave sau care se află într-o zonă în care se înregistrează suspiciune de boală ori îmbolnăvire sau orice produs de origine nonanimală care constituie un factor de difuzare a bolii și care este confiscat în vederea distrugerii".

Or, în litigiul dedus judecătii, dosarul de daună pus în discuție (PPA2) nu are ca obiect valoarea animalelor ucise sau a materialului de origine animală, ce au făcut obiectul unui alt dosar (PPA1), ci cheltuieli cu salarii ale reclamantei, materiale și echipamente, respectiv transport, după cum s-a arătat în partea de început a acestor considerente.

De altfel, legislația națională mai prevede: "49. costurile materialelor și echipamentelor de intervenție utilizate în exploatațiile comerciale, abatoare, centre de colectare, baze de achiziții, grădini zoologice sunt suportate de către operatorii economici deținători" (Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr.35/2016 din 30 martie 2016 - Partea I, privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Programului acțiunilor de supraveghere, prevenire, control și eradicare a bolilor la animale, a celor transmisibile de la animale la om, protecția animalelor și protecția mediului, de identificare și înregistrare a bovinelor, suinelor, ovinelor, caprinelor și ecvideelor, precum și a Normelor metodologice de aplicare a Programului de supraveghere și control în domeniul siguranței alimentelor - Anexa I, sublinierea noastră).

Mai mult decât atât, "operatorii economici deținători de animale de producție crescute în scop comercial sau de agrement - persoane fizice autorizate, întreprinderi individuale, întreprinderi familiale, persoane juridice organizate în condițiile legii - deținători de exploatații comerciale, abatoare, centre de colectare, baze de achiziții, precum și primăriile orașelor care au în subordine grădini zoologice, au obligația să-și reactualizeze periodic stocul echipamentelor de protecție, materiale de intervenție și dezinfectanți care să servească intervenției în cazul confirmării unor focare de boli majore." (pct.48 din actul normativ mai sus evocat).

În acest context, pct.48 și 49 din Ordinul președintelui Autorității Naționale Sanitare Veterinare și pentru Siguranța Alimentelor nr.35/2016 din 30 martie 2016 se impun a fi interpretate în conformitate cu normele dreptului comunitar mai sus evocate, în sensul că toate cheltuielile care fac obiectul prezentei cauze, enumerate expres în Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 349/2005 se impune a fi suportate din fonduri publice, în baza art.7 alin.3 lit.(e) din Regulamentul (CE) nr. 349/2005, chiar în lipsa unui act normativ național pentru acordarea respectivelor despăgubiri de către Comisia de evaluare, constituită conform art.7 alin.1 din H.G. nr.1214/2009 privind metodologia pentru stabilirea și plata despăgubirilor ce se cuvin proprietarilor de animale tăiate, ucise sau altfel afectate în vederea lichidării rapide a focarelor de boli transmisibile ale animalelor, lipsă recunoscută de acest organ administrativ abilitat să evalueze despăgubirile, conform art. 4 alin.1 din același act normativ, care, prin adresa înaintată către A.N.S.V.S.A. a solicitat sprijinul acestei autorități (fila 71, 72).

Față de existența temeiurilor juridice valide pentru admiterea decontului la plată, apare ca neîntemeiat refuzul pârâtei de a-și asuma răspunderea pentru a transmite spre plată la A.N.S.V.S.A., în temeiul art.3 alin.1 din H.G. nr.1214/2009, un centralizator care să conțină cheltuielile cerute de reclamantă, ce constituie obiectul cererii de chemare în judecată.

În raport de cele ce preced, se va admite cererea de chemare în judecată și va fi obligată pârâta să transmită documentația și decontul nr. ____/10.07.2019 către Direcția economică și financiar-contabilă din cadrul A.N.S.V.S.A., pentru stabilirea și plata sumelor cuvenite reclamantei.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE :

Admite cererea de chemare în judecată privind pe reclamanta A_ A_____ A_,
cu sediul în-----, în contradictoriu cu pârâta B_____ B_____ B_____ B_
B_____ B_____ B_____, cu sediul în _____,
_____ ca obiect obligația de a face.

Obligă pârâta să transmită documentația și decontul nr. _____/10.07.2019 către
Direcția economică și financiar-contabilă din cadrul A.N.S.V.S.A., pentru
stabilirea și plata despăgubirilor convenite reclamantei.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare, ce se va depune la Tribunalul
Tulcea.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei, azi,
31.05.2021.

Președinte, Grefier,

D_____ N_____ -G_____ N_____ G_____

Red.jud.DNG/31.05.2021/tehnored.gref.NG/_____

Acest document este preluat și procesat de o aplicație realizată gratuit de Wolters
Kluwer Romania pentru Fundatia RoLII.

Conținutul său poate fi preluat și utilizat cu citarea sursei: www.rolii.ro